

РЕШЕНИЕ

№ 2133

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в публично заседание на 04.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **1861** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето (ЗЗ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. Д. Н. срещу експертно решение (ЕР) № 0952 от 27.10.2010 г. от зас. 135 на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК). Ответникът и заинтересованата страна (ЗС) [фирма] чрез процесуалните си представители оспорват жалбата като неоснователна. ЗС Столично управление «Социално осигуряване» (СУСО) на Националния осигурителен институт (НОИ) не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, съдът приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е основателна.

На жалбоподателката са били издадени болнични листа (БЛ) № 0233598 от 01.02.2010г. и № 0233722 от 21.02.2010г., за временна неработоспособност за два периода съответно от по 20 календарни дни, с диагноза: „П. хронична апекзацербата калкулоза“. Производството по издаване на процесното ЕР е образувано по жалби на ЗС [фирма] против двата БЛ. Последните са били потвърдени от ТЕЛК за Общи и професионални болести при Университетска болница – МБАЛ [фирма] с нейно ЕР № 0628/14.04.2010г. Това ЕР е обжалвано от ЗС [фирма] пред НЕЛК, която го е отменила с процесното ЕР. В последното състав по вътрешни болести е приел, че не е обективизирано обострено хронично бъбречно заболяване, обуславящо временна

неработоспособност, както и, че е нарушен чл.26, ал.4 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза на работоспособността и на регионалните картотеки на медицинските експертизи (ПУОРОМЕРРКМЕ, отм.).

В досието на жалбоподателката е приложено копие от лична амбулаторна карта, в която на датите на издаване на БЛ действително е поставен печат на ЛКК, но с един подпис, както е посочено в процесното ЕР. Само по себе си това обстоятелство обаче не е основание за отмяна на БЛ, макар и да представлява липса на реквизит, изискуем съгласно чл.26, ал.4 от Правилника (отм.), цитиран по-горе. Обратното тълкуване би означавало при неизпълнение на вътрешно-организационни изисквания от органите на медицинската експертиза да бъде осуетено упражняването на правата на осигурените лица, гарантирани им от закона. Временната неработоспособност е обусловена във всички случаи от определено текущо състояние на освидетелстваното лице, и именно това състояние е основанието за неработоспособност; при преценката за законосъобразност на БЛ следва да бъде преценявано съществуването на такова състояние на здравето, което да обуславя неработоспособност.

Решенията на органите на медицинската експертиза имат двойствен характер – на индивидуален административен акт и на експертно заключение. В последното им качество същите следва да бъдат преценявани, доколкото установяват съществуването на определено заболяване. В случая в решението на ТЕЛК изрично се посочва, че от медицинската документация се установява, че състоянието на жалбоподателката е обуславяло временна неработоспособност. В този смисъл е и първото заключение на съдебно-медицинска експертиза, прието по делото, което съдът възприема като обективно, безпротиворечиво и съответстващо на останалите обстоятелства по делото. Същото е изготвено от лекар със специалност „Вътрешни болести”, каквато притежават и двамата от членовете на състава, постановил процесното ЕР. Само един лекар от този състав е нефролог, видно от представените дипломи за специалност.

По делото е прието и второ заключение, изготвено от специалист – нефролог. Съдът възприема и това заключение като обективно, компетентно и неоспорено от страните. Същото обаче не дава категоричен отговор на поставените въпроси, а се свежда до общо становище, че диагнозата не е достатъчно обоснована, но не може да се отхвърли с категоричност. Доколкото от издадените БЛ са се породили права за техния адресат, то отмяната им следва да е подкрепена с несъмнени доказателства за съществуването на основания за тази отмяна, което в случая не е налице.

При така установените обстоятелства и като прецени оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК съдът в настоящия състав приема, процесното ЕР е постановено от компетентен орган (съгласно чл.112, ал.1, т.4 ЗЗ) и в установената форма. При издаването му обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, вследствие на които ЕР е в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, която се състои в гарантиране правото на осигуреното лице при обективно настъпила временна неработоспособност да ползва период за възстановяване и парично обезщетение в същия период.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ експертно решение № 0952 от 27.10.2010 г. от зас. 135 на Националната

експертна лекарска комисия.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: